

NĚKOLIK SLOV ÚVODEM

Před dvanácti lety mi vyšla kniha *Znamení zla*, která byla výsledkem mého dlouholetého zájmu o druhou světovou válku a záhady s ní spojené. Splnil jsem si tak osobní dluh a téma, kterým jsem se zabýval prostřednictvím dílčích článků, jsem spojil do jedné publikace. Tu jsem rozdělil do dvou částí. V první jsem se zabýval tzv. nacistickými tajnými zbraněmi a ve druhé okultním pozadím třetí říše.

Po letech jsem se rozhodl, že se ke *Znamení zla* vrátím, ovšem již bez zbrojních projektů. Knih – a kvalitních – vyšla na toto téma celá řada. Zaktualizoval jsem a podstatně rozšířil druhou část původní knihy nazvanou „Bohové apokalypsy“. Během let jsem nastrádal řadu materiálů a podnětů, které jsem v době prvního vydání neměl k dispozici.

Legendy, mýty a záhady, které panují kolem nacistického Německa, by vydaly na několik metrů knih. Zabýváme-li se jimi, nemůžeme pominout ani nacistickou pseudovědu, která ovlivnila seriózní vědecký výzkum a vývoj nových technologií. Díváme-li se na nejtragičtější kapitoly lidských dějin objektivně, nemůžeme teorie šílených mágů v nacistických uniformách vedoucích lidstvo do apokalyptické záhuby pominout. Vždyť čím by byla chemie bez své tajemné a kouzlem opředené matky.

K „okultnímu nacismu“ můžeme zaujmout dvojí postoj. Jde o okrajovou záležitost, o spolky bláznů bez jakéhokoli vlivu na chod světových dějin nebo samotného Adolfa Hitlera. Ostatně souvislost okultních společností s Hitlerovou osobou je velmi nezřetelná. Ale existuje. Jen ne v podobě, jakou jsme zvyklí číst. A druhý postoj? Jedním z rysů záhadologie je to, že okrajové často staví na místo hlavního. Nebyť okultního podhoubí, nebylo by šílených rasových teorií, esesáckých rituálů ani Hitlera coby vůdce věřícího ve svou vyvolenost a předurčenost. Vždy jde o úhel pohledu, který zvolíme. Nezřídka jde spíš o pohled intuitivní než exaktní. O jakési tušení souvislosti, abych zacitoval velkého mistra českých milovníků záhad. Pokud to bylo možné, snažil jsem se vycházet z tzv. seriózní literatury a pramenů. A kupodivu, zvolíme-li správnou optiku, prozradí nám tento typ literatury nejvíce.

Vzhledem k tomu, že jde o knihu primárně určenou českým čtenářům, snažil jsem se hlavní téma každé kapitoly doplnit i souvislostmi s naším územím. Není jich zase tak málo.

Podle mého názoru vede k nacistické straně od některých okultních společností a hnutí přímá linka. A i když je nacismus opředěn přitažlivými a tajemnými tématy, vždy musíme mít na mysli, že za strašným utrpením, které tento režim přinesl, za vším tím mučením, plynovými komorami, průmyslovým vražděním, pokusy na lidech a koncentračními tábory stáli konkrétní lidé. Po skončení druhé světové války si kolektivní vědomí lidstva (nebo alespoň jeho část) našlo coby hlavního viníka temnou sílu, tajemné neznámo, něco nadpozemsky obludného, čeho byli Hitler, Himmler, Heydrich, Sievers a další pouhými prostředníky. Bez konkrétních lidí by bylo zlo bezzubé a mnohem méně smrtící.

V žádném případě jsem si nepřál kopírovat skvělou knihu Nicholase Goodrick-Clarka *Okultní kořeny nacismu*. Stala se mi však dobrým

N Ě K O L I K S L O V Ú V O D E M

rádcem, skutečnou Ariadninou nití v labyrintu tajných společností a spolků v Německu a Rakousku první poloviny 20. století. Ale téma Clarkovy knihy bylo jenom jednou z kostiček – byť důležitou – pestré mozaiky, která mě zajímala. Něco podobného se dá říct také o *Jitru kouzelníků* Jacquese Bergiera a Louise Pauwelse, které je spíš než pramenem pro historiky inspirací pro poutníky, jdoucí mnohdy po stezkách zahalených temnotou.

Za poskytnuté rady, fotografie, archivní materiály a další pomoc děkuji Jiřímu Fišarovi, Miloši Jesenskému, Adamu Kretschmerovi, Petru Maturovi a Janu Polívkovi.

Zatroubil pátý. A viděl jsem, jak hvězdě, která spadla z nebe, byl dán klíč od jícnu propasti; otevřela jícnen propasti a vyvalil se dým jako z husté pece, a tím dýmem se zatmělo slunce i všechno ovzduší. Z dýmu se vyrojily kobylky na zem; byla jim dána moc, jakou mají pozemští škorpióni. Dostaly rozkaz neškodit trávě na zemi ani žádné zeleni, ani stromoví, jenom lidem, kteří nejsou označeni boží pečeti na čele. Ale nebyla jim dána moc, aby lidi zabíjely, nýbrž je po pět měsíců trýznily; byla to trýzeň, jako když škorpión bodne člověka. V ty dny budou lidé hledat smrt, ale nenajdou ji, budou si přát zemřít, ale smrt se jim vyhne.

Ty kobylky vypadaly jako vyzbrojená válečná jízda; na hlavách měly něco jako zlaté věnce, tvář měly jako lidé, hřívu jako vlasy žen, ale zuby měly jako lvi. Měly jakoby železné pancíře a jejich křídla hřmotila, jako když se množství řítí do boje. A měly ocasy jako škorpióni a v nich žihadla, aby jimi trýznili lidi po pět měsíců. Nad sebou měly krále, anděla propasti, hebrejským jménem Abaddon – to znamená Hubitel.

První běda pominulo a hle, už jsou tu dvě další!

Zjevení sv. Jana

MISTŘI A UČEDNÍK

Velký učitel × Rasový mystik

Učení o světovém ledu × Rytíř od Noreie

Mysterium Bismarckových věží

Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já – nejsem ani hoden toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít duchem svatým a ohněm.

Jan Křtitel (Matouš 3,11)

O Adolfu Hitlerovi a jeho vztahu k okultismu se traduje celá řada do nekonečna opakovaných a často nepodložených spekulací. Tím nechci říct, že nacismus a okultní nauky spolu nesouvisí. Nesporně existuje celá řada společností a skupin s mystickým zaměřením, které nacismus ovlivnily nebo k němu inklinovaly. Jeden z těchto okultních kořenů najdeme kupodivu i v českém pohraničí. Osobnosti, o nichž bude řeč v této kapitole, spojuje jedna věc. Hitler se přímo s nimi nebo s jejich myšlenkami seznámil v době, kdy žil ve Vídni. Do hlavního města rakousko-uherského mocnářství přichází ve svých sedmnácti letech, roku 1906. A v jejích ulicích a ubytovnách doslova přežívá do roku 1913, kdy se rozhodl přestěhovat do

bavorského Mnichova. Ve Vídni Hitler nasákl myšlenkami, které ho provázely po zbytek života.

Velký učitel

Vlivnou osobností v řadě vídeňských tajných společností a skupin byl Guido von List (1848–1919). Jeho hlavním zájmem se staly mýty, pohádky a ságy, na jejichž základě svébytně prezentoval germánskou kulturu a historii. Psal historické romány (*Carnuntum* o dobytí mravně zpustlé garnizony čistými a silnými Germány), „odborné“ publikace (*Německo-mytologické krajinné obrazy* – na základě krajiny a pomístních jmen buduje starogermánské kulturní dějiny), ale i básně (*Zasvěcení Valkýr, Ostařin příchod* – vyzývá otce bohů Wuotana, aby vyvedl Germány z tisíciletého období temna).

Když v roce 1902 dočasně oslepl, vyjevilo se mu tajemství *Eddy*, starých germánských run a symbolů. *Edda* (islandsky prababička) je sbírkou islandských písní s náměty ze severské mytologie. Na základě své vize sepsal knihu, kterou mu posléze vydal spolek jeho příznivců. K jeho hlavním dílům patří *Ariogermánské rity*. Požaduje v nich znovuzavedení starého germánského práva (pranířování nevěrných žen, nošení potupných znamení Židy atd.). Podle Lista se lidstvo dělí do dvou skupin: árijská panská rasa zasvěcených a otroci a sluhové-čandalové (staroindické slovo pro míšence). Původní árijci kdysi sídlili na kontinentu u severního pólu, odkud byli v době ledové vyhnáni a smísili se s jižními rasami. Největšími nepřáteli árijské rasy jsou podle Lista Židé, katolická církev a svobodní zednáři.

Ale právě po vzoru svobodných zednářů zakládá List tajné spolky. V roce 1907 vzniká *Armanenschaft*, jehož členy vybírá List osobně. V roce 1911 vzniká organizace *Hohen Armanen Offenbarung* (HAO). Armáni byli podle Lista ušlechtilou starobyloou rasou, ještě předkřesťanskou.